

Leo Trotskij:

Rädslan för vår plattform

(Tal 23 oktober 1927)

(Ur *The Challenge of the Left Opposition (1926-27)*, sid 437-448.)

[Anmärkning i engelska upplagan: I samband med centrala exekutivkommitténs möte som hade godkänt förslaget om sju timmars arbetsdag, genomfördes 17 oktober en demonstration för att hylla mötet. Medvetet eller ej så hamnade oppositionens ledare på en annan läktare än de övriga partiledarna. Efter att ha passerat de officiella läktarna, upptäckte demonstrationsdeltagarna oppositionens ledare och vinkade, gestikulerade, irrade runt, och blockerade trafiken kring oppositionsläktaren, men lämnade trottoaren framför den officiella delen tom. I detta folkvimmel fungerade inte de vanliga gangster- och polismetoderna. Till sist flyttade de officiella representanterna över till oppositionens läktare.

Zinovjeviterna betraktade denna spontana demonstration som ett tecken på att arbetarna var med oppositionen. Trotskij såg den bara som ett tecken på passivt stöd, och förutsade att den skulle påskynda stalinisternas krossande av oppositionen. Där fick han rätt. Vid centralkommitténs möte 23 oktober förnyade Stalin kravet på att Trotskij och Zinovjev skulle uteslutas, denna gång mer enträget.

Mötet kännetecknades av våldsytringar i en omfattning som tidigare aldrig skådats. Böcker och glas kastades mot Trotskij och hans tal avbröts av ett våldsamt häcklande (bland de hånfulla tillmälen som kan verka förvirrande för läsaren är anklagelserna att han drev samma politiska linje som Sotsialistitjeskij Vestnik, en mensjevikisk emigranttidning. eller Rul, en emigranttidning som stödde kadeterna). Trotskij lät sig inte avskräckas utan fortsatte att läsa sitt förberedda tal. När inte mötet lyckades tysta honom, så ajournerades det till sist medan han höll på att tala. Efteråt antog centralkommittén enhälligt en motion som begränsade oppositionens rätt att publicera teser som gick mot de officiella teserna (och på så sätt effektivt förhindrade publiceringen av plattformen) och en motion som uteslöt Trotskij och Zinovjev ur centralkommittén.

Senare framförde Trotskij anklagelsen att det fysiska våld och häcklande som kännetecknade detta möte var menat att stå som modell för framtida partimöten.

Delar av den första halvan av hans tal inför centralkommittén publicerades i Pravda 2 november. Hela texten, som den förberetts av Trotskij, översattes till engelska av Max Eastman och gavs ut under titeln **The Real Situation in Russia**. Föreliggande översättning har gjorts utifrån den franska utgåvan i oppositionens tidning Contre le Courant, 20 november 1927. Översättningen har korrigerats mot den ryska texten. Vi har beslutat att publicera hela texten, inklusive avbrotten från publiken, eftersom det bättre än någon beskrivning visar hur grova och våldsamma metoder stalinisterna använde.]

Trotskij: Min motion att behandla frågan om Wrangel-officieren och den militära sammansvärjningen separat har röstats ner.

Skvortsov-Stepanov: Igen! Skamligt!

Trotskij: Jag ställde den grundläggande frågan varför, hur och vem som lurade partiet när man

meddelade det att kommunister ur oppositionen deltog i en kontrarevolutionär organisation. Ni visar återigen vad ni menar med att diskutera genom att besluta att mitt korta tal om den påstådda Wrangel-officieren ska strykas ur protokollet – med andra ord döljas för partiet. Bucharin har utifrån GPU:s dokument presenterat en filosofi om termidoriansk sammanslagning. Dessa GPU-dokument har ingenting med varken tryckeriet eller oppositionen att göra.

Skrypnik: Och nu Sjtjerkov. Inte illa!

Trotskij: Vi behöver inte Bucharins billiga filosofi...

Unsjlitjt: Utan Trotskijs filosofi!

Trotskij: ... utan fakta. Det finns inga fakta.

Skrypnik: Och Sjtjerkov?

Trotskij: Att dra in denna fråga i diskussionen om oppositionen var alltså ett trick. Grovheten och illojaliteten har övergått till kriminellt förräderi. Alla dokument som Menzjinskij har läst upp talar entydigt mot den nuvarande politiska inriktningen – man behöver bara belysa dem med en marxistisk analys. Men jag har inte tid för det nu. Jag kan bara ställa den grundläggande frågan: Hur och varför den nuvarande härskande fraktionen [Avbrott]... ansåg det nödvändigt att lura partiet, påstå att en GPU-agent var Wrangel-officer och avslöja bara fragment av en ofullbordad utredning, för att skrämma partiet med ett falskt telegram om att medlemmar i oppositionen deltog i en kontrarevolutionär organisation. Varifrån kommer detta? Vart leder det? Det är den enda politiskt meningsfulla frågan. Resten är av sekundär och till och med tiondegradens betydelse.

Tjubar: Stencileringsapparaten är allra viktigast.

Trotskij: Men först ett par ord om den så kallade ”trotskismen”. Varenda opportunist försöker dölja sin nakenhet med detta ord. Förfalskningsfabriken arbetar dag och natt på treskift för att tillverka ”trotskism”. Jag skrev nyligen ett brev till partihistoriska byrån på detta tema. Brevet innehåller omkring femtio citat och dokument som överbevisar den numera dominerande teoretiska och historiska skolan av uppdikning, förvanskning, döljande av fakta och dokument, förvrängning av Lenin – allt för den så kallade kampen mot ”trotskismen”.(1) Jag begärde att mitt brev skulle skickas till medlemmarna i det gemensamma plenarmötet. Detta gjordes inte, trots att brevet nästan helt och hållet består av dokument och citat. Jag ska skicka det till *Pravdas diskussionsbulletin*. Jag tror att även den kommer att dölja det för partiet, ty de fakta och dokument jag citerar är alltför dödliga för Stalinskolan.

I vår deklARATION från juli förra året förutsade vi helt riktigt alla de stadier som krossandet av det leninistiska ledarskapet av partiet skulle genomgå, och hur det tillfälligt skulle ersättas av ett stalinistiskt ledarskap.

Skrypnik: Med andra ord smidde du planer för ditt ledarskap?

Trotskij: Jag säger ersättas *tillfälligt*, eftersom ju fler ”segrar” den nuvarande härskande gruppen uppnår, ju svagare kommer den att bli. Vi kan nu komplettera våra förutsägelser från juli förra året med följande slutsats: Stalins nuvarande organisatoriska seger förebådar hans politiska skeppsbrott. Det är fullständigt omöjligt att undvika...

Tjubar: Det är taget direkt ur *Sotsialistitjeskij Vestnik*.

Trotskij: ... och kommer – med tanke på Stalins regim – att börja direkt. Det kommer att bli oppositionens grundläggande uppgift att se till att konsekvenserna av den nuvarande ledningens katastrofala politik gör så lite skada som möjligt på partiet och på dess band till massorna.

Ni vill utesluta oss ur centralkommittén. Vi inser att denna åtgärd ligger helt i linje med den aktuella politikens nuvarande utvecklingsskede, eller snarare förfall. Den härskande fraktionen utesluter hundratals och tusentals av partiets bästa medlemmar och orubbliga bolsjeviker – den byråkratiska klickan vågar utesluta bolsjeviker som Mratjkovskij, Serebrjakov, Preobrazjenskij, Sjariv, Sarkis och Vujović, kamrater som skulle utgöra ett oändligt mycket mer auktoritativt,

kunnigt, oändligt mycket mer leninistiskt partisekretariat... [Tumult i salen.]

Vorosjilov: Det är sekretariatet, ditt parti.

Petrovskij: Ett mensjevikiskt tal!

Trotskij: ... än vårt nuvarande sekretariat [Tumult.] - denna Stalin-Bucharins klick som har låst in hängivna och beundransvärda personer som Netjaev, Sjtikgold, Vasilev, Schmidt, Fisjelev och många andra i GPU:s fängelser – denna grupp av ämbetsmän som håller sig kvar i toppen på partiet med hjälp av våld, genom att strypa partiets tänkande, desorganisera den proletära förtruppen inte bara i Sovjetunionen utan över hela världen – denna helt igenom opportunistiska fraktion, som under de senaste åren har haft Chiang Kai-shek, Feng Yuxiang, Wang Shiwei, Purcell, Hicks, Ben Tillett, Kuusinen, Smeral [Tumult], Pepper, Heinz Neuman, Rafes, Martynov, Kondratiev och Ustrjalov svansande efter sig...

Petrovskij: Ett vedervärdigt tal, ett mensjevikiskt tal – det är verkligen fruktansvärt!

Skrypnik: Vilka skändligheter du säger, Trotskij!

Vorosjilov: Det är blandningen.

Trotskij: – denna fraktion kan inte uthärda vår närvaro i centralkommittén ens en månad före partikongressen. Vi förstår detta.

Oförskämndhet och illojalitet går hand i hand med feighet. Ni har gömt undan vår plattform – eller snarare har ni försökt gömma undan den. [Tumult.]

Babusjkin: Det är du som borde gömmas undan.

Skrypnik: Vad är det för mening med att lyssna på honom? Det är bara en enda lång förolämpning mot centralkommittén!

Golosjtjekin: Han roar sig!

Trotskij: [Orden går förlorade i tumultet och protestropen.] Vad innebär rädsla för en plattform? Alla vet: rädsla för en plattform är rädsla för massorna.

Vi tillkännagav för er den 8 september att vi, trots alla dekret om motsatsen, skulle föra ut vår plattform till partiet. Vi har genomfört detta, och vi kommer att slutföra arbetet. Kamraterna Mratjkovskij, Fisjelev och alla de andra som tryckte och distribuerade vår plattform, har handlat och handlar i full solidaritet med oss. Som oppositionsmedlemmar i centralkommittén och centrala kontrollkommissionen, tar vi det fulla ansvaret, både politiskt och organisatoriskt, för deras handlingar. [Tumult.]

Lomov: Och Sjtjerbakov, är han också i solidaritet med er?

Trotskij: Den oförskämndhet och illojalitet som Lenin skrev om är inte längre bara personliga karakteristika. De har blivit till den styrande fraktionens karaktär, både vad gäller dess politik och dess organisatoriska regim. Det är inte längre fråga om yttre uppträdande. Den grundläggande karaktären hos vår nuvarande ledning är dess övertygelse om våldsmetodernas allsmäktighet – även när det gäller dess eget parti. [Tumult.]

Babusjkin: Han läser *Sotsialistitjeskij Vestnik*. En småborgare i den proletära staten!

Skrypnik: Ännu en artikel från *Sotsialistitjeskij Vestnik*!

Trotskij: [Rop: mensjevik!] Vårt parti har ärvt en mäktig tvångsapparat från oktoberrevolutionen, och utan den är proletariatets diktatur otänkbar. Vårt partis centralkommitté står i brännpunkten för denna diktatur. [Tumult.] På Lenins tid – med en leninistisk centralkommitté – var partiets organisatoriska apparat underordnad en revolutionär klasspolitik i internationell skala. Redan samma dag som Stalins valdes till generalsekreterare hade Lenin onda aningar. ”Denna kock kommer bara att laga till kryddade maträtter” - det sa Lenin till sina närmaste kamrater vid tiden för den elfte kongressen. [Tumult. Rop: mensjevik! Det räcker!] Men under Lenins ledning, med en leninistisk stab i politbyrån, spelade generalsekretariatet en helt underordnad roll. [Tumult.] Så fort

Lenin blev sjuk började situationen förändras. Urvalet av personal via sekretariatet, grupperna av stalinister på officiella poster, blev en självständig operation helt utan samband med vår politik. Det är därför Lenin, när han övervägde framtidsutsikterna att han skulle försvinna, gav partiet sitt sista råd: Avlägsna Stalin, som kan leda partiet till splittring och förfall. [Tumult.]

Skvortsov-Stepanov: Ett gammalt förtal!

Talberg: Vilket skvaller. Vilken skvallerkåring! [Rop: Skamligt!] Och du har en riktig politisk linje förmodar jag?

Skrypnik: Tills han faller! Vilken fräckhet!

Petrovskij: [Rop: Det är en lögn!] Du är en avskysvärd mensjevik!

Kalinin: Småborgerliga radikal!

Trotskyj: [Hans ord drunknar i oväsen och rop. En röst: Martov!] Partiet fick inte reda på detta råd i tid. En utvald apparat gömde undan brevet. Nu kan vi alla se de fullständiga konsekvenserna. [Tumult.] Den härskande fraktionen tror att den kan uppnå allting med hjälp av våld.

En röst: Det är från *Sotsialistitjeskij Vestnik*.

Trotskyj: Det är ett allvarligt misstag. Våldet kan spela en oerhört revolutionär roll, men på ett enda villkor – att det underordnas en verklig klasspolitik. [Tumult.] Bolsjevikernas våld mot borgarklassen, mensjevikerna och socialistrevolutionärerna användes under speciella historiska villkor och gav upphov till enorma resultat. Kerenskijs och Tseretelis våld mot bolsjevikerna påskyndade bara kompromissregimens nederlag. Med hjälp av förbud, arresteringar och avskedanden använder den härskande fraktionen både kniv och mutor mot sitt eget parti. [Tumult.]

Kris: Gå ner med dig! Vilken fräckhet! Mensjevik! Förrädare! Vi behöver inte lyssna på detta! Vilket förtal mot centralkommittén!

Trotskyj: Arbetarmedlemmar är rädda att säga vad de tänker i sina egna celler. De är rädda för att rösta efter sitt samvete. En apparatens diktatur [Tumult] terroriserar vårt parti, som antas utgöra den proletära diktaturens högsta uttryck. När den härskande fraktionen terroriserar partiet...

Kris: Gå ner med dig! Lögnare!

Lomov: Mycket slugt, men helt utan innehåll. [Tumult.]

Trotskyj: ... så minskar den partiets förmåga att skrämma proletarietets fiender.

Men en organisatorisk regim lever inte ett självständigt liv. Partiledningens hela politiska linje finner sitt uttryck i partiregimen. Under de senaste åren har denna politiska linje avvikit – dess klasskärna och drivkraft har gått från vänster till höger, från proletärt till småborgerligt, från arbetaren till specialisten, från partiets gräsrotter till partifunktionärerna, från lantarbetaren och fattigbonden till kulaken, från Shanghais arbetare till Chiang Kai-shek. från den kinesiska bonden till de borgerliga generalerna, från de engelska proletärerna till Purcell, Hicks och General Council, etc. Däri ligger stalinismens väsen.

Vorosjilov: De säger det bättre i *Rul*, gamle man.

Trotskyj: Vid ett första påseende kan det verka som om Stalins linje har segrat fullständigt. Stalins fraktion verkar slå mot vänster (i Moskva och Leningrad) och mot höger (i norra Kaukasus). Men i själva verket rör sig denna centristiska fraktions hela politik framåt piskad från två håll – från höger och från vänster. [Tumult.] Den byråkratiskt centristiska fraktionen har ingen klassgrund och vacklar mellan två klasslinjer... [En röst: Lögnare! Gå ner med dig!]... och rör sig systematiskt från den proletära till den småborgerliga linjen. Den rör sig inte efter en rak linje, utan i skarpa sicksacksvingar.

Skrypnik: Mensjevik! [Tumult.]

Trotskyj: ... Vi har sett flera av dessa svängar tidigare. Speciellt skarp och minnesvärd var utvidgningen av rösträttigheterna efter påtryckningar från kulakerna (ett piskrapp från höger)

[*Tumult*] och sedan upphävandet av dessa påbud efter påtryckningar från oppositionen (ett piskrapp från vänster). [*Tumult.*] Vi har sett flera sådana sicksacksvängar på arbetslagstiftningens område, och inom lönepolitiken, skattepolitiken, politiken gentemot privatkapitalisterna, etc, etc. Men den allmänna inriktningen har stadigt gått åt höger. Det nuvarande manifestet är utan tvivel en vänstersväng. Men vi tänker inte för ett ögonblick blunda för att det bara är en sväng...

Jaroslavskij: Och en begravningsmessa för Trotskijs själsfrid!

En röst: En begravningshymn!

Trotskij: ... som inte på minsta sätt ändrar politikens allmänna inriktning, och som i själva verket – och inom en mycket snar framtid – kommer att påskynda det härskande centrums drift högerut.

En röst: Skurk! Mensjevik! [*Tumult.*]

Trotskij: Dagens skrik om ”*ökat tryck mot kulaken*” – samma kulak som man igår ropade ”Berika dig!” till – förändrar inte den allmänna linjen. Jubileumsövertäckningar som sjutimmarsdagen kan inte heller ändra det. [*Rop, visslingar.*] Det nuvarande ledarskapets politiska linje bestäms inte av dessa enskilda äventyrliga gester...

Tjubar: Det kan inte finnas någon värre äventyrspolitik än din.

Skrypnik: Mensjevik! Lämna partiet!

Trotskij: ... utan av det sociala stöd som detta ledarskap har samlat kring sig i kampen mot oppositionen. De krafter som med hjälp av Stalins apparat, med hjälp av den stalinistiska regimen, trycker ner den proletära förtruppen... [*Oväsendet ökar tills Trotskijs ord knappt är hörbara.*]... är byråkraten, inklusive arbetarbyråkraten,... [*Ännu högre rop och visslingar.*]... industriledaren, småägaren, den nya privatkapitalisten, den privilegierade intelligentsian i städerna och på landsbygden...

Vorosjilov: Zinovjev, lyssna på dessa skamligheter!

Skrypnik: Centralkommitténs podium är inte platsen för dessa styggelser!

Skvortsov-Stepanov: Det är Dan som går rond!

Trotskij: – alla dessa element som börjar peka ut kulaken för arbetaren och säger, ”Kom ihåg, detta är inte 1918!”

Det är inte vänstergesten som är avgörande, utan den grundläggande politiska kursen. Urvalet av era anhängare är avgörande. Frågan om personalen är avgörande. Varifrån ert sociala stöd kommer är avgörande. Ni kan inte strypa arbetarcellerna och på samma gång angripa kulakerna. De två sakerna är oförenliga. [*Tumult, förnyade visslingar. Rop: Revolutionens dödgravare! Skamligt! Ner från talarstolen, ditt avskum! Ner med renegaten!*]

Trotskij: Er vänstersväng i samband med jubileet kommer, så snart den börjar genomföras, att möta våldsamt motstånd i er egen majoritets led. I dag, ”Berika er!” och i morgon, ”Ner med kulaken!”...

Vorosjilov: Nu räcker det! Skamligt!

[*Förnyade visslingar. Tumultartat oväsen. Ingenting kan höras. Ordföranden ringer i klockan för att få ordning. Rop: ”Ner från podiet!” Ordföranden ajournerar mötet. Kamrat Trotskij fortsätter läsa, men inte ett enda ord kan uppfattas. Deltagarna i plenumet lämnar sina platser och börjar skingras.*]

Trotskij: Det är lätt för Bucharin. Han väljer med pennan och är redo. Han har ingenting att förlora. Men kulaken, direktören, den mäktiga byråkraten, specialisten – de ser saker och ting på ett annat sätt. Dessa personer gillar inte plötsliga skutt vid årsdagar. De kommer att säga sin mening.

Kamrat Tomskij sitter i en värre knipa än någon annan, och han gick mot den nuvarande jubileumssvängen. Tomskij anar vad arbetarna kommer att fråga i fackföreningarna. Han är den som måste svara. När arbetarna imorgon ser att manifestet utropar en vänsterkurs, så kommer de att

kräva av Tomskij att han åtminstone stoppar högerutvecklingen. Det kommer oundvikligen att leda till kamp mot det härskande blocket. Inom partiets höger finns det en småägartendens och en tradeunionistisk tendens. Under en period arbetade de tillsammans, så som ofta har hänt i arbetarrörelsens historia. Men denna jubileumssväng åt vänster kommer att slå in en kil mellan småägarna och tradeunionisterna. Den professionella byråkraten, som balanserar mellan dem, kommer att förlora sitt stöd.

Å ena sidan är jubileumsvängen ett otvetydigt och högtidligt erkännande av att oppositionen har haft rätt i alla grundläggande frågor, både för staden och för landsbygden. Å andra sidan frånsäger sig den härskande fraktionen sitt politiska ansvar och medger att den är bankrutt. Det är ett erkännande i *ord* från personer som är oförmögna att visa något i *handling*. Denna svängning i samband med årsdagen kommer inte att bromsa utan påskynda den nuvarande inriktningens politiska bankrutt.

Partiregimen härrör oundvikligt från ledarskapets hela politik. Bakom apparatens extremister står den nyvaknande inhemska borgarklassen. Bakom den står den internationella borgarklassen. Dessa krafter trycker ner den proletära förtruppen, och hindrar den från att lyfta huvudet eller öppna munnen. Ju mer centralkommitténs politik avviker från den proletära klasslinjen, ju mer nödvändigt blir det att påtvinga den proletära förtruppen sin politik med hjälp av tvång uppifrån. Det är den grundläggande orsaken till den nuvarande outhärdliga regimen i partiet.

Att Martynov, Smeral, Rafes och Pepper leder den kinesiska revolutionen, och Mratjkovskij, Serebrjakov, Preobrazjenskij, Sjarov och Sarkis utesluts ur partiet på grund av att de trycker och sprider en bolsjevickisk plattform till den kommande kongressen, är inte fakta av bara rent intern partipolitisk karaktär. Inte alls. Dessa fakta återspeglar relativa förändringar i klassernas inflytande.

Den *inhemska* borgarklassen utövar naturligtvis sina påtryckningar mot proletariatets diktatur och den proletära förtruppen mindre oblygt än den *internationella* borgarklassen. Men dessa två påtryckningar är nära sammanknutna och utövas samtidigt. De delar av arbetarklassen och vårt parti som kände den annalkande faran och talade om den först – det vill säga de mest revolutionära, orubbliga, framsynta och principfasta företrädarna för arbetarnas klasskamp – dessa delar ingår nu i oppositionens led. De växer både i vårt parti och i hela internationalen.

Fakta och enormt viktiga händelser bekräftar våra ståndpunkter. Ert förtryck stärker oss, drar till oss de bästa ur partiets ”äldre generation”, härdar ungdomen och samlar den nya generationens verkliga bolsjeviker kring oppositionen. De oppositionsmedlemmar som ni har uteslutit ur partiet är dess *bästa medlemmar*. De som utesluter och arresterar dem är – även om de fortfarande är omedvetna om det och inte förstår det – verktyg för andra klasser för att pressa tillbaka proletariatet. När den härskande fraktionen försöker trampa ner vår plattform i smutsen, så fullföljer den Ustrjalovs – den återväckta små- och mellanbourgeoisins – samhällsorder. Till skillnad från den döende, *gamla* borgarklassens politiker, strävar inte Ustrjalov, den *nya* borgarklassens listiga, framsynta politiker, efter en kontrarevolution eller några oroligheter. Han vill inte ”hoppa över stadier”. För Ustrjalov utgör Stalins inriktning det nuvarande stadiet. Ustrjalov är öppet för Stalin. Ustrjalov kräver att Stalin ska röja oppositionen ur vägen. När Stalin utesluter och arresterar oppositionsmedlemmar, när han för fram denna fullkomligt termidorianska anklagelse om Wrangel-officeren och en militär sammansvärjning, så genomför han Ustrjalovs samhällsorder.

Stalin har ställt sig som en omedelbar uppgift att splittra partiet, att kapa bort oppositionen, vänja partiet vid fysiska utrotningar. Fascistiska band som busvisslar, fysiskt våld, att kasta böcker och stenar, fängelsegaller – för tillfället har Stalins regim stannat här. Men vägen ligger förutbestämd. Varför ska Jaroslavskij, Sjvernik, Golosjtjekin och de andra diskutera med oppositionen om regeringens statistik när de kan slänga en tung bok med denna statistik i huvudet på oppositionens medlemmar?(2) Dessa handlingar visar stalinismens mest ohämmade uttryck, ända till ett öppet rännstensvåld. Och vi upprepar: Dessa fascistiska metoder är inget annat än ett blint och omedvetet genomförande av andra klassers samhällsorder. Målet: att kapa bort oppositionen och fysiskt krossa

den.

Röster hörs redan: ”Vi utesluter något tusental och skjuter något hundratal, så får vi lugn och ro i partiet.” Det är röster från ömkliga, skrämda, och fanatiskt blinda personer. Det är termidors röst. De sämsta elementen, de som förförts av makten och är blinda av byråkratiskt hat, förbereder sig allt vad de orkar inför termidor. För detta behöver de två partier. Men deras våld kommer att slås i bitar av en riktig politisk inriktning. Oppositionens revolutionära mod är orubbligt hängivet denna inriktning. Stalin kommer inte att kunna skapa två partier. Vi säger öppet till partiet: proletariats diktatur är i fara! Och vi tror bestämt att partiet, dess proletära kärna, kommer att höra oss, kommer att förstå, kommer att möta denna fara. Partiet är redan djupt skakat. Imorgon kommer det att vara helt igenom skakat.

Bakom de några tusen medlemmarna i *oppositionens verkliga led* finns ett andra och tredje skikt av *de som är lojala mot oppositionen*, och bakom dem ett ännu större skikt arbetarmedlemmar som redan har börjat lyssna uppmärksamt på oss och närmar sig oss. Denna process går inte att stoppa. Arbetarna som inte är med i partiet tror inte på era lögnor och förtal av oss. Deras rättmätiga missnöje med byråkratismens och förtryckets tillväxt uttrycktes klart av arbetarklassen i Leningrad under deras demonstration 17 oktober. Proletariatet är orubbligt för sovjetmakten men är för en annan politik. Dessa processer är helt oemotståndliga. Apparaten är maktlös mot dem. Ju mer brutalt ert förtryck blir, ju större auktoritet kommer oppositionen att ha i ögonen på arbetarklassens gräsrotsmedlemmar i partiet och inom arbetarklassen överhuvudtaget. För varje hundra oppositionsmedlemmar som utesluts ur partiet kommer tusen nya oppositionsmedlemmar att uppstå i partiet. Den uteslutna oppositionsmedlemmen känner sig som partimedlem och förblir det. Ni kan med våld slita partiboken ur händerna på de verkliga bolsjevik-leninisterna. För en period kan ni beröva dem deras rättigheter i partiet. Men de kommer aldrig att avsvära sig sina skyldigheter mot partiet. När Janson under den centrala kontrollkommissionens möte frågade kamrat Mratjkovskij vad han skulle göra när han uteslöts ur partiet, så svarade kamrat Mratjkovskij, ”jag kommer att plocka upp bitarna och fortsätta.”

Varje oppositionsmedlem kommer att säga samma sak. Oavsett varifrån vi utesluts, från Kominterns exekutivkommitté, partiets centralkommitté, eller partiet. Alla kommer vi att säga som Mratjkovskij, ”jag kommer att plocka upp bitarna och fortsätta.”

Vi står i ledningen för bolsjevismen. Ni kommer inte att kunna slita den från oss. Vi kommer att upprätthålla den. Ni kommer inte att kunna kapa bort oss från partiet. Ni kommer inte att kunna skilja oss från arbetarklassen. Vi är förtrogna med förtryck. Vi är vana vid smällar. Vi kommer inte att ge upp oktoberrevolutionen till Stalins politik – vars hela väsen sammanfattas i följande ord: *Förtryck mot den proletära kärnan, förbrödring med kompromissmakare i alla länder, kapitulation inför den internationella borgarklassen.*

Ni utesluter oss ur centralkommittén en månad innan partikongressen, som ni redan har förvandlat till ett möte begränsat till Stalins fraktion! Den femtonde kongressen kommer att se ut som den yttersta segern för era byråkratiska metoder. I verkligheten kommer den att beteckna ert fullständiga politiska skeppsbrott. Stalinfraktionens *segrar* är de främmande klasskrafternas segrar över den proletära förtruppen. *Nederlagen* för det parti som Stalin leder är nederlag för den proletära diktaturen. Partiet känner redan detta. Vi kommer att hjälpa det att förstå. *Oppositionens plattform ligger inför partiet.* Efter den femtonde kongressen kommer oppositionen att bli oändligt mycket starkare i partiet än vad den är nu. Arbetarklassens och partiets klocka stämmer inte med Stalins byråkratiska klocka. Proletariatet tänker sakta men säkert. Vår plattform kommer att påskynda denna process. När det kommer till kritan är det den politiska linjen som avgör, och inte byråkratsens knytnäve.

Oppositionen går inte att besegra. Uteslut oss idag från centralkommittén precis som ni igår uteslöt Serebrjakov och Preobrazjenskij ur partiet, precis som ni arresterade Fisjelev och andra. Vår plattform kommer att hitta sig en väg. Arbetarna i hela världen frågar sig redan oroligt: ”Av vilken

anledning utesluter de på oktoberrevolutionens tioårsdag revolutionens bästa kämpar? Vems hand är i arbete? Handen hos vilken klass? Klassen som segrade i oktober? Eller den klass som utmanövrerar och undergräver oktoberrevolutionens seger?”

Till och med de mest efterblivna arbetarna i alla världens länder kommer att väckas av ert förtryck och ta upp vår plattform, för att pröva sanningshalten i ert eländiga skvaller om Wrangel-officeren och den militära sammansvärjningen. Era förföljelser, uteslutningar, arresteringar kommer att göra vår plattform till den internationella arbetarrörelsens mest hyllade dokument. Uteslut oss. Ni kommer inte att hindra oppositionens seger – segern för vårt partis och Kommunistiska internationalens revolutionära enhet!

(Delar av detta tal har tidigare funnits översatt till svenska i Christer Franzéns och Per-Olof Mattssons artikel ”Vänsteroppositionen i Sovjet 1923–28”, *Fjärde Internationalen* nr 4-92. Resterande delar översatta av Göran Källqvist.)

Noter

1. Trotskijs ”Brev till partihistoriska byrån” finns i **Stalins förfalskarskola**.
2. Jaroslavskij kastade en bok med femårsplanens siffror mot Trotskij när denne argumenterade för att ha en speciell punkt på dagordningen om ”Wrangel-officeren” och anklagelserna om en militär sammansvärjning. Talet ströks medvetet ur de stenografiska protokollen från det gemensamma plenarmötet. Sjvernik kastade en bok mot honom vid ett senare tillfälle och Kubjak kastade ett vattenglas mot honom från presidiekommitténs bord.